

LBRIS

We know
books

Annette Herzog

Crăciun

cu Vulpita
și Purcelul

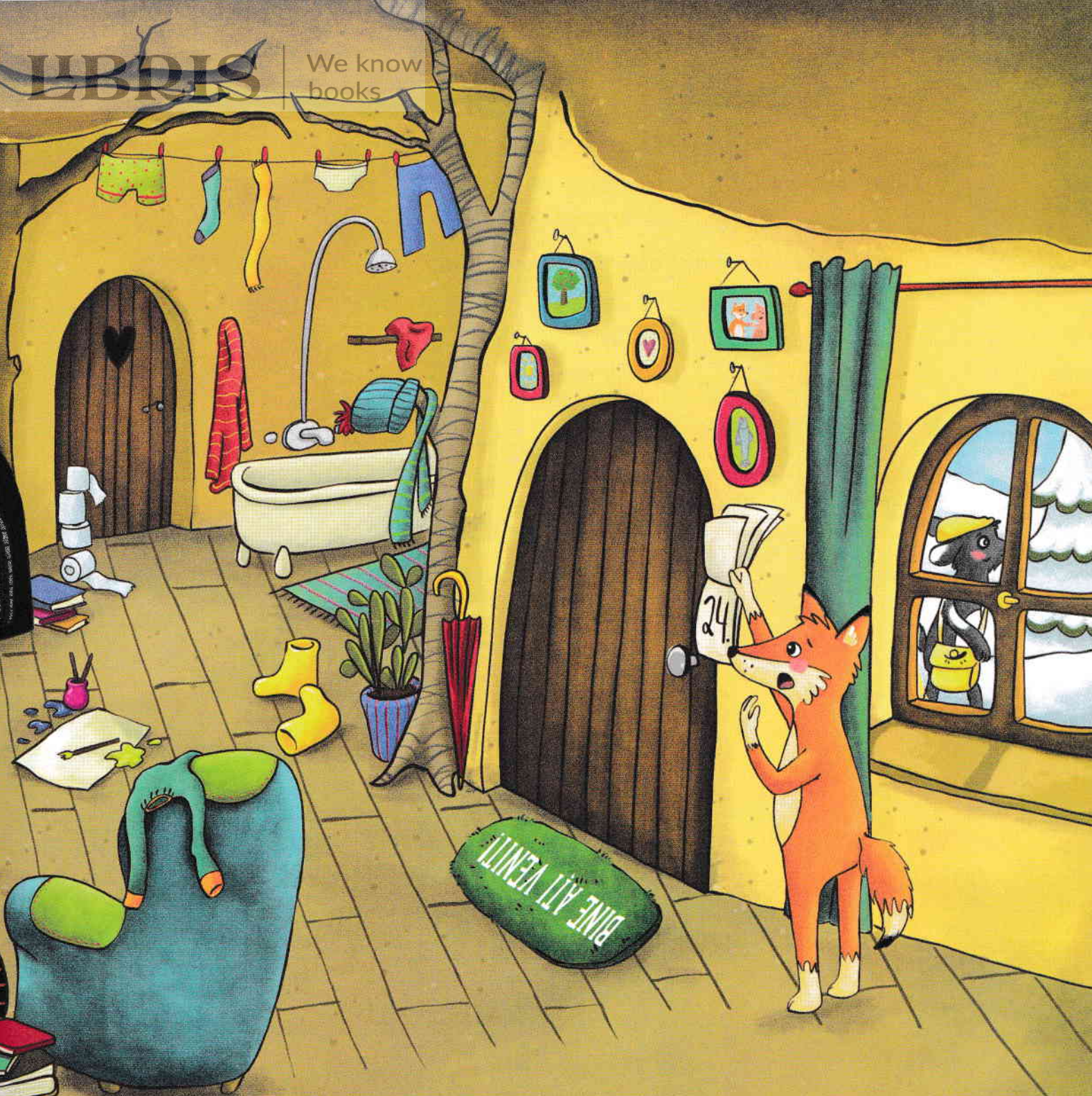

Ilustrații Nadine Jessler
Traducere Marilena Iovu

METEOR **Junior**

În timp ce Vulpita și Purcelul se relaxau pe canapea, ca în fiecare după-amiază, a sunat poștașul la ușă. El le aduse o felicitare, pe care scria: „Crăciun Fericit”.

— A venit deja Crăciunul? întrebă Purcelul surprins.
Vulpița se uită în calendar.

— Chiar așa. Astăzi e Ajunul Crăciunului.
Cei doi prieteni se priveră stânjeniți.

— Am uitat să-ți cumpăr un cadou, recunosc Purcelul.

— Și eu, spuse Vulpița. De fapt, nici nu m-am gândit la asta.

Crăciun fără cadouri? N-avea niciun haz. Își aminteau bine de anul trecut,
pentru că și atunci uitaseră să le cumpere.

Vulpița se uită la ceasul din bucătărie. Dar era prea târziu: magazinele se închiseseră deja. Iar ea n-avea chef să meșterească singură un cadou.

- Nici eu nu vreau nimic meșterit de tine, grohăi Purcelul. Faci lucrurile de mântuială, Vulpițo. Totul se strâmbă, se îndoaie și se rupe imediat. În afară de asta, uiți să le împachetezi.
- E adevărat, recunosc Vulpița.
- Vreau un cadou adevărat de Crăciun, insistă Purcelul.

